

Gældende lov:

§ 3. Afbrydelse af svangerskab må kun foretages af en autoriseret læge på et af statens eller kommunens sygehuse eller på et privat sygehus, der modtager offentlig støtte, eller på hvilket patienter indlægges for offentlig regning.

Stk. 2. Såfremt faren for kvindens liv eller helbred i de i § 1, stk. 1, nr. 1, omhandlede tilfælde er begrundet i sygdom og dette er konstateret på et af de i nærværende paragrafs stk. 1 omhandlede sygehuse, kan bestemmelse om svangerskabsafbrydelse træffes af sygehusets overlæge.

Stk. 3. Ønsker i andre tilfælde en kvinde sit svangerskab afbrudt, må hun rette henvendelse herom til en mødrehjælpsinstitution. Den pågældende mødrehjælpsinstitution undersøger, om de i §§ 1 og 2 fastsatte betingelser for indgrebet foretagelse er til stede, og bør herunder i almindelighed indhente oplysninger fra kvindens sædvanlige læge. Tillige skal mødrehjælpsinstitutionen i fornødent omfang søge assistance af speciallæge, indhente erklæring fra arvebiologisk institut eller ladé kvinden indlægge på sygehus eller dertil egnet hjem til observation eller behandling. Bestemmelse om, hvorvidt svangerskabsafbrydelse kan foretages, træffes derefter af det i § 6 A, stk. 1, i lov nr. 119 af 15. marts 1939 om mødrehjælpsinstitutioner, som ændret ved lov nr. 176 af 23. juni 1956, omhandlede sam-

Forslag:

åndssvaghed eller af andre årsager ude af stand til at forstå betydningen af indgrebet, kan begæringen om dettes foretagelse fremsættes af en hertil efter indstilling af de sociale udvalg beskikket særlig værge. Der skal dog foreligge tungtvejende argumenter fra værgens side for, at indgrebet kan ske uden den pågældende kvindes samtykke. Værgens indstilling skal godkendes af mødrehjælpens samråd.

4) Kvindens ægtefælle eller samlever skal, såfremt særlige hensyn ikke taler herimod, have lejlighed til, inden beslutning træffes, at orienteres om samfundets hjælpemuligheder for familie og børn og om indgrebet art. Såfremt kvinden er gift, skal om muligt skriftlig erklæring indhentes fra ægtefællen, men pågældendes samtykke behøves dog ikke.

3. § 3 ophæves, og i stedet indsættes:

„§ 3. Afbrydelse af svangerskab må kun foretages af en autoriseret læge på et af statens eller kommunens sygehuse eller på et privat sygehus, der modtager offentlig støtte, eller på hvilket patienter indlægges for offentlig regning.

Stk. 2. Hvor der er alvorlig fare for kvindens liv eller helbred, kan bestemmelse om svangerskabsafbrydelse træffes af sygehusets overlæge i samråd med kvinden, medmindre ganske særlige omstændigheder taler herimod.“